

staar fahlende overfor en saadan Undervisning. Det er da glædeligt at se, at Sagen har vakt saa stor Interesse, og at Lærerne med stigende Interesse søger at komme til Forstaaelse af, hvordan der kan og bør undervises i et saadant Fag. Det forekommer mig derfor, at hele det danske Samfund skylder Lærerforbundet en Tak for det Arbejde, det her har iværksat, det nye, det her har paabegyndt. Det er store personlige Ofre, disse Mennesker har bragt, og ikke blot personlige Ofre, men ogsaa økonomiske Ofre, thi det koster ikke blot Tid, men ogsaa Penge at iværksætte et saadant Arbejde. Ikke mindst gælder dette Forbundets Formand, Kommunelærer Yde Kirk i Lemvig. Det Arbejde, denne Mand har udført her, er saa stort, at han fortjener Samfundets bedste Tak og Paaskønnelse derfor. Naar Danmarks Afholdsforenings Lærerforbund hidtil har kunnet udføre dette Arbejde og har kunnet naa saa vidt, som det er kommet, dels i Øvelsesskolerne, dels med Læsebogen, dels med Undervisningsmateriel og endelig ved at rette denne Henvendelse til omtrent halvfjerde Tusind Landsbyskoler, her i Landet, saa har de kun kunnet gøre dette med økonomisk Støtte fra Danmarks Afholdsforening. Danmarks Afholdsforening har i de senere Aar ydet 2,000 Kr. aarligt til Lærerforbundets Arbejde, men med de stigende Krav, der stilles til Lærerforbundet, er det ikke i Stand til paa tilnærmelsesvis forsvarlig eller fyldestgørende Maade at fortsætte Arbejdet. Det vil ikke være muligt for Danmarks Afholdsforening at ofre et større Bidrag til dette Formaal. Man maa huske paa, at Medlemmerne af Afholdsforeningerne, navnlig af Danmarks Afholdsforening, for den langt overvejende Del er Smaakaarsfolk, der ikke har Raad til at ofre store Bidrag. Ikke des mindre ofrer alene denne Forening op mod 200,000 Kr. aarligt til Fremme af Afholdssagen, det vil altsaa ses, at det er et meget betydeligt Bidrag, denne Forening ofrer. Hvoifor skulde dens Medlemmer blive ved at ofre fremfor andre Mennesker til Fremme af en almindelig Samfundsopgave som denne? Det er ikke en Sag, der har Interesse for Afholdsfolkene mere end for andre Mennesker i det danske Samfund. Det er en almindelig Samfundsopgave, der her tages op, og det maa være Samfundets Pligt og dets Interesse at støtte og fremme denne Sag.

I August Maaned indsendte Lærerforbundet et Andragende til den højtærede Undervisningsminister om Støtte paa 2,000

Kr. paa Finansloven. Den højtærede Minister svarede med at henvise til, at det vilde vel være rigtigere at søge en Forhøjelse af Tilskuddet til Danmarks Afholdsforening. Ministeren har dermed i Virkeligheden, saa vidt man kan skønne, i Princippet tiltraadt Tanken om, at der bør ydes et Tilskud. Han har henvist til, at Tilskuddet kunde søges som et forøget Tilskud til Danmarks Afholdsforening, og at Lærerforbundet saa kunde faa sit Tilskud gennem denne Forening. Men det er en Misforstaaelse af det virkelige Forhold, som man ikke kunde forlange, at den højtærede Undervisningsminister skulde være klar over. Sagen er nemlig, at Danmarks Afholdsforening som saadan ikke faar noget Tilskud direkte af Statskassen. Det Tilskud, som ydes til Danmarks Afholdsforening, faar den fra en anden Forening, der faar Tilskud af Statskassen. Selv om man vil indrømme, at det var lige saa rigtigt — det kan der være forskellige Meninger om —, at Lærerforbundet fik det forøgede Tilskud gennem Danmarks Afholdsforening, er man afskaaret fra at gaa den Vej, idet Foreningen som saadan faar sit Tilskud fra Staten gennem Danske Afholdsselskabers Landsforbund, og en Forhøjelse af Landsforbundets Tilskud vilde neppe tilfalde Danmarks Afholdsforening. Der er nemlig to Selskaber indenfor Danske Afholdsselskabers Landsforbund, der faar større Tilskud pr. Medlem end de andre Selskaber. Det er en Følge af, at de tidligere har haft det Tilskud, og det har man ikke villet tage fra dem. Men det vilde være rimeligt, naar man kom til en Forhøjelse af Tilskuddet til Landsforbundet, at det fortrinsvis tilfaldt de andre Selskaber, saa at de naede op til Tilskud i samme Forhold som det, der ydes til Afholdssamfundet og Danmarks Afholdsforening. Derfor tror jeg, vi ikke kan gaa den Vej, den højtærede Undervisningsminister har foreslaaet. Men jeg er taknemmelig for den Tilslutning til Princippet, som jeg synes ligger i Ministerens Svar.

Vi maa vist gaa en anden Vej. Nu er Tiden gaaet, og det er naturligt, at man ikke gaar igen til Ministeren, nu da Rigsdagen er samlet, men at man, da Ministeren ikke i Princippet har modsat sig Tilskuddet, vender sig til Rigsdagen med sit Andragende. Rigsdagen skal jo alligevel give sin Tilslutning. Dette Andragende om et Tilskud paa 2,000 Kr. er altsaa nu hos Finansudvalget. Jeg vil saa indtrængende, isom jeg formaar, bede ikke